

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan- Karasińska

Sędziowie: SO Zbigniew Szczuka

SO Renata Gąsior

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. P.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o odszkodowanie, sprostowanie świadectwa pracy

na skutek zażalenia wniesionego przez pełnomocnika pozwanej

na postanowienie zawarte w pkt. 3 wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 23 sierpnia 2018 r., sygn. akt VI P 126/18

postanawia:

- zmienić zaskarżone postanowienie zawarte w pkt. 3 wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 23 sierpnia 2018 r. w ten sposób, że zasądzić od powoda D. P. na rzecz pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 1.533,07 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
- zasądzić od powoda D. P. na rzecz pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 120,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Zbigniew Szczuka SSO Monika Roslan- Karasińska SSO Renata Gąsior

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, zawartym w pkt. 3 wyroku z dnia 23 sierpnia 2018 r., sygn. akt VI P 126/18, Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie zasądził od strony pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 348,43 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W części pisemnego uzasadnienia wyroku poświęconej przedmiotowemu rozstrzygnięciu, Sąd Rejonowy wskazał, że oparł się na art. 98 k.p.c. oraz art. 100 k.p.c., przewidującym stosunkowe rozdzielanie kosztów postępowania. Sąd Rejonowy zważył, że obie strony były reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników, będących radcami prawnymi, a więc zastosowanie będzie miało rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265). Zgodnie z § 9 ust. 1 pkt. 1 ww. rozporządzenia minimalna stawka w zakresie odszkodowania to kwota 180,00 zł, zaś zgodnie z § 9 ust. 1 pkt. 3 ww. rozporządzenia minimalna stawka w zakresie roszczenia o sprostowanie świadectwa pracy to kwota 120,00 zł, łącznie 300,00 zł. Sześciokrotność takiej stawki plus VAT, to maksymalnie kwota 2.214,00 zł. Sąd Rejonowy podkreślił, że powód wnosił o kwotę

13.500,00 zł i o sprostowanie świadectwa pracy, wygrał zaś, co do kwoty 3.661,14 zł, tj. wygrał w 27,120%. Poniósł zaś kwotę w łącznej wysokości 2.091,00 zł według spisu kosztów. Pozwany wygrał natomiast proces w 72,880%, poniósł zaś kwotę w łącznej wysokości 300,00 zł, określoną według norm przepisanych. Powoda – kontynuował Sąd Rejonowy – powinny wobec tego obciążać koszty w kwocie 1.742,57 zł, natomiast pozwanego – powinny wobec tego obciążać koszty w kwocie 648,43 zł. W konsekwencji, Sąd Rejonowy na podstawie ww. przepisów zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę w wysokości 348,43 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 84-85).

Przedmiotowe postanowienie zaskarżył zażaleniem pełnomocnik pozwanej – co do kwoty 348,43 zł, która została zasądzona od pozwanej na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu, zarzucając mu naruszenie prawa procesowego w postaci art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. poprzez nie zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów procesu w odpowiedniej wysokości w sytuacji, gdy powództwo zostało uwzględnione w części, a Sąd I instancji dokonał stosunkowego rozdzielenia kosztów. Na podstawie tak sformułowanych zarzutów pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych, w pełnej wysokości. W uzasadnieniu zażalenia pozwana podała, że w razie częściowego uwzględnienia żądania Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów procesu według swej oceny w rozumieniu art. 100 k.p.c. zawsze wtedy gdy przepisy prawa cywilnego nie zawierają ścisłego kryterium do określenia wysokości żądania, zaś dochodzącemu zapłaty zadośćuczynienia może być trudno określić w pozwie jego wysokość bez narażenia się na większy czy mniejszy błąd w tym zakresie. W ocenie skarżącego, Sąd Rejonowy przyjął nieprawidłową podstawę prawną dla ustalenia minimalnej stawki wynagrodzenia pełnomocnika w sprawie o zapłatę odszkodowania za rozwiązanie umowy o pracę. Przyjęta przez Sąd Rejonowy stawka minimalna w wysokości 180,00 zł na podstawie § 9 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265) dotyczy spraw o nawiązanie umowy o pracę, uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, przywrócenie do pracy lub ustalenie sposobu ustania stosunku pracy. W niniejszej sprawie powinien natomiast mieć zastosowanie § 9 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia, właściwy dla spraw o wynagrodzenie za pracę lub odszkodowanie inne niż wymienione w § 9 pkt. 4. Zatem stawka minimalna wynagrodzenia pełnomocnika powinna zostać obliczona w wysokości 75% stawki ustalonej na podstawie § 2 rozporządzenia od wartości odszkodowania będącego przedmiotem sprawy. Skarżący wskazał nadto, że w związku z roszczeniem o sprostowanie świadectwa pracy Sąd Rejonowy oddalając powództwo w tym zakresie nieprawidłowo rozliczył koszty procesu związane z tym roszczeniem. Tymczasem pozwany wygrał sprawę w zakresie sprostowania świadectwa pracy, a zatem na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. powód, jako strona przegrywająca powinien zwrócić pozwanej w całości poniesione przez niego koszty procesu w zakresie tego roszczenia (zażalenie k. 92-93).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu w niniejszej sprawie, w tym również ewentualnego nałożenia na strony postępowania obowiązku zwrotu wszystkich kosztów, jest przepis art. 100 k.p.c. Zgodnie z treścią tego przepisu w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko, co do nieznaczonej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Jakkolwiek art. 100 k.p.c. nie wymaga arytmetycznie dokładnego rozdzielenia kosztów procesu według stosunku części uwzględnionej do oddalanej, to jak była o tym mowa wyżej, stawia słuszność jako zasadnicze kryterium rozłożenia kosztów (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1952 r., C 290/52, z dnia 11 stycznia 1961 r., 4 CZ 143/60, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2002 r., I PKN 932/00 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2012 r., IV CZ 4/12). Omawiana zasada sprzeciwia się wzajemnemu zniesieniu kosztów procesu na podstawie art. 100 k.p.c. w razie istnienia znacznej różnicy kosztów poniesionych przez każdą ze stron oraz różnicy w kosztach, jaką każda ze stron powinna ponieść wskutek ostatecznego wyniku procesu. Obliczając ostatecznie wynik stosunkowego rozdzielania kosztów, należy w równym stopniu uwzględnić koszty poniesione przez powoda,

jak również koszty poniesione przez pozwanego (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 1963 r., III CR 191/62).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać należy, że powód żądał odszkodowania w wysokości 13.500,00 zł. Roszczenie w tej wysokości zostało sformułowane przez profesjonalnego pełnomocnika powoda w toku postępowania. Minimalna stawka wynagrodzenia pełnomocnika ustalona w oparciu o treść § 9 ust. 1 pkt. 2 oraz § 2 pkt. 5 rozporządzenia powinna więc wynosić 2.700,00 zł (75% z 3.600,00 zł). Przyjmując następnie, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, że powód wygrał w 27,12%, a pozwany w 72,88%, należało dokonać następujących prawidłowych obliczeń: powód poniósł koszty w wysokości 2.091,00 zł według spisu kosztów, pozwany natomiast poniósł koszty w wysokości 2.717,00 zł według norm przepisanych (2.700,00 zł wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej + 17 zł opłata skarbową). Powód wygrał sprawę w 27,12%, a zatem pozwany powinien zwrócić powodowi poniesione koszty do kwoty 567,08 zł (27,12% z 2.091,00 zł). Pozwany wygrał sprawę w 72,88%, a zatem powód powinien zwrócić pozwanemu poniesione koszty do kwoty 71.980,15 zł (72,88% z 2.717,00 zł). Po potrąceniu, pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 1.413,07 zł (1.980,15 zł - 567,08 zł) tytułem zwrotu kosztów procesu poniesionych w związku z roszczeniem o zapłatę odszkodowania za rozwiązanie umowy o pracę. Jednocześnie Sąd Okręgowy miał na uwadze, że Sąd Rejonowy właściwie przyjął, że stawka minimalna wynagrodzenia pełnomocnika z tytułu roszczenia o sprostowanie świadectwa pracy powinna być ustalona na podstawie § 9 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia i wynosić 120,00 zł. W tym zakresie, Sąd I instancji niewłaściwie jednak dokonał stosunkowego rozdzielenia poniesionych przez pozwanego kosztów wynagrodzenia pełnomocnika. Nastąpiło to bowiem w wyniku zsumowania stawki wynagrodzenia z tytułu sprostowania świadectwa pracy ze stawką wynagrodzenia z tytułu odszkodowania za rozwiązanie umowy o pracę, a następnie Sąd I instancji dokonał stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu pomiędzy stronami. W rezultacie zwrot poniesionych przez stronę pozwaną kosztów wynagrodzenia pełnomocnika za sprostowanie świadectwa pracy również uległ proporcjonalnemu zmniejszeniu. Tymczasem strona pozwana wygrała proces w zakresie sprostowania świadectwa pracy, a zatem na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. powód jako strona przegrywająca powinien zwrócić pozwanej w całości poniesione przez nią koszty procesu w zakresie tego roszczenia. Uwzględniając zatem zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy oraz poniesione przez strony koszty procesu, powód D. P. powinien zapłacić na rzecz pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 1.533,07 zł (1.413,07 zł + 120,00 zł) tytułem zwrotu kosztów procesu.

W powyższych okolicznościach, zaskarżone rozstrzygnięcie podlegało zmianie na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 386 § 1 k.p.c. w zakresie opisanym w pkt. 1 niniejszego postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie § 10 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz.1804).

SSO Zbigniew Szczuka SSO Monika Roslan- Karasińska SSO Renata Gąsior

ZARZĄDZENIE

(...)

SSO Monika Roslan- Karasińska

(...)

(...)